

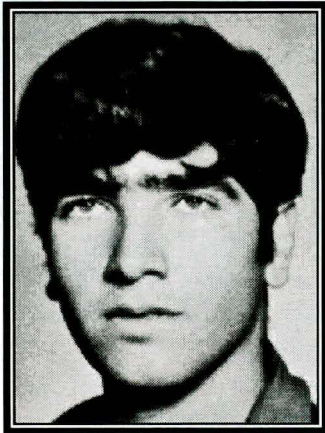

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן יוסף רפיעי ז"ל

בן סלימה ורפאל

נולד בירושלים

בתאריך ט' באדר תשט"ו, 3/3/1955

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1973

שרת בחיל ההנדסה

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך כ"א בטבת תשל"ו, 25/12/1975

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 4 שורה: 6 קבר: 1

הותיר אחריו הורים, אחות ושני אחים

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן רפאל וסלימה. נולד ביום ט' באדר תשט"ו (3.3.1955) בירושלים. הוא למד בבית הספר הממלכתי דתי 'אריאל' שבמעוז ציון. המשיך וסיים את לימודיו בבית הספר התיכון דתי 'מעלה' שבירושלים במגמה ריאליית. תלמיד מוכשר וחרוץ. מספר מורו בבית הספר היסודי - בנימין: "זכיתי ללמד את יוסף ואת חבריו בכיתות ה' - ו'. וימים אלה זכורים לי לטובה. בזכות השתתפותו הערה והדינמית הגיעה כל הכיתה לרמת הישגים גבוהה. לזכותו ייאמר, כי לעתים למדתי ממנו דברים שתומים שלא חשבתי עליהם בעת הכנת השיעור. כבר בצעירותו התבלט יוסף בדרך ארץ, בנימוסים נאים ובמוסריות נעלה. תמיד היה מופת לחבריו בהתנהגותו השקטה והטובה. הוא היה אהוב על חבריו לכיתה ועל אף ביישנותו הרבה משך תשומת לב ותמיד ריכז סביבו את חבריו. תמיד ידעתי שתלמידי יוסף יעלה מעלה מעלה בסולם הלימודים ויצטיין בכול". ומוסיף מורו בבית הספר היסודי - יהודה: "יוסי היה תלמיד ואדם נפלא. החיוך התמים, הילדותי, לא נמחה מעל פניו. שנות לימודיו בבית הספר זכורות עדיין כשנים הטובות של בית הספר. בכיתתו, בחברת הילדים ובחדר המורים מעולם לא כעס ולא התקוטט. אי אפשר היה לכעוס עליו,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

כי לא היתה כל סיבה לכך וגם בגלל חיוכו הנפלא והאווירה הרגועה והשלווה שהשרה על מוריו, יוסי היה תלמיד חריף וחכם, כל מה שלמד וקלט - לא איבד. את חכמתו לא שמר רק לעצמו אלא רצה לעזור לאחרים. לא פעם הרהרתי אנוכי והרהרו מורים אחרים כמוני: אשרי התלמיד שמחכים את רבותיו. דמותו של יוסי היתה ותהיה לי גם בעתיד מקור למחשבה כיצד לחנך דור של יהודים אוהבי עמם וארצם". בלימודיו ב'תיכון' התבלט יוסף כבילדותו והוא עמד בבחינות הבגרות בהצלחה רבה.

יוסף גויס לצה"ל באוגוסט 1973 והוצב לחיל ההנדסה. לאחר הטירונות, שנקטעה במלחמת יום הכיפורים, ולאחר שהשתלם בקורס מ"כים ובקורס מש"קים נפגע יוסף בברכו והתחיל לעסוק בהדרכת טירונים בבסיס ההדרכה של החיל. לאחר שמפקדיו עמדו על כישוריו נשלח לקורס קצינים. הוא סיים את הקורס בהצלחה ובחזרו ליחידתו נתמנה כקצין שלישות. בתפקידו זה ובתפקידיו הקודמים מצא יוסף את הדרך להיות קפדן וקשוח ביחסו לפקודיו אך יחד עם זאת להיות להם עזר בכל בעיה, ליעץ להם בנושאים שונים ולרומם את מצב רוחם. כך התחבב יוסף עד מהרה על פקודיו ועל מפקדיו וזכה למלוא ההערכה בתפקידיו השונים.

ביום כ"א בטבת תשל"ו (25.12.1975) נפל יוסף בעת מילוי תפקידו בדרום הארץ. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים, אחות ושני אחים.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד הגדוד: "יוסי היה צעיר ומבטיח. עדיין בראשית דרכו בתפקיד מרכזי בגדוד. אופיו השקט והנאות, לבו הטוב וצניעותו. קור רוחו וגישתו לחיילים הפכוהו לדמות מרכזית אשר אליה מופנית כל בעיה, בקשה ותחינה. דמותו יצרה קשר אמיץ בין חיילי הגדוד ומפקדיו".

ידידתו מיני כתבה לזכרו: "מה שאפיין את יוסי יותר מכל זהו רצון החיים העז והמלחמה על החיים. על חייו שלו ועל השתלבותו בחברה הבריאה והיוצרת. נפש בריאה ובוגרת בגוף חלש. כוח רצון עצום ועוז אינטלקטואלי בלתי רגיל. אלה אולי הדברים המבליטים את דמותו של יוסי".

משפחתו הנציחה את זכרו בבית הכנסת 'תורת משה' שבמעוז ציון ובחוברת לזכרו.